

Van links naar rechts: Stefan Lok (NetVisWerk, de belangenvereniging van kleine kust- en binnenvissers), Lonneke Kay (beroepsvisser), Freerk Visserman (beroepsvisser), Magnus van der Meer (adviseur visserij en visteelt, en redacteur Aquacultuur).

Het aalherstelplan: tweederde knap bedacht...

Jan-Willem Henfling

**Na afloop van deze tweede bijeenkomst over aalherstel, georganiseerd door DUPAN en Good Fish Foundation, sprak Aquacultuur met enkele betrokken beroepsvisser:
Stefan Lok (NetVisWerk, de belangenvereniging van kleine kust- en binnenvissers), Lonneke Kay (beroepsvisser), Freerk Visserman (beroepsvisser).**

Aquacultuur: Vandaag lag een sterk accent op wetenschap ...

Kay: Je moet altijd vragen blijven stellen bij de wetenschap. Natuurlijk, onderzoek is heel nuttig, maar lang niet altijd overtuigend. Mijn ervaring botst te vaak met wat de wetenschappers beweren. Ik zit iedere dag op het water. Zij komen soms kijken, maar zitten toch meest achter een bureau.

Visserman: Helemaal mee eens! Wat ik vaststel is dat een derde van wat ze beweren waarheid is en twee derde knap bedacht. Ze vragen ons altijd formulieren vol te schrijven met wat we vangen en zien, maar wat doen ze er mee? Wij als vissers willen dat onze data worden gebruikt, zien wat ze er mee doen. Maar, ik vind, dat we er te weinig van terugzien.

Lok: Wat we willen is dat maatregelen effect hebben. Maar wat je ziet is dat ze maatregelen bedenken op grond van gegevens die al drie jaar oud zijn, of nog ouder. Wij zien hoe het nu is en dat is vaak al anders dan toen. In een paar jaar kan zo veel veranderen! De maatregelen zijn bijna altijd meteen minder vangst, maar het effect van de maatregelen kun je pas over heel veel jaren zien....

Kay: De mensen die het onderzoek doen zijn specialisten. Ze stellen dan maatregelen voor vanuit hun bepaalde deeltje en die moeten dan effect hebben op het hele beheer. Maar het gaat toch om het grote geheel en wie ziet dat dan?

Visserman: Kijk wat ze daar zeggen over Portugal. Ze vissen daar niet en toch weer wel. Allemaal heel mooi, maar ik weet daar niet veel van en wat heb ik er aan? Hoeveel geld is er tegenaan gegoooid om zo weinig te weten dat ze nog steeds niet kunnen antwoorden hoeveel daar niet gevangen wordt?

Kay: Trouwens, hoeveel onderzoek je ook laat doen, zo'n NGO zul je nooit overtuigen. Samenwerken, ..., ja natuurlijk, dat willen we allemaal wel. Maar het is zo verdomde moeilijk om tegen het beeld dat de NGO's publiek verspreiden te

argumenteren. En de politiek: zij zitten daar in Den Haag iedere dag met die NGO's aan tafel, maar als wij iemand uitnodigen is er bijna nooit tijd in de agenda ...

Lok: En zij werken met geld van anderen, hun mensen werken een paar jaar en zijn dan weer weg, maar wij moeten zelf de broek ophouden, vandaag en morgen.

Aquacultuur: Hebben jullie, vissers, kwekers, wetenschappers elkaar nodig?

De drie kijken elkaar aan, grinniken wat, maar uiteindelijk wordt het unanieme antwoord door Visserman gegeven: "uiteindelijk hebben we elkaar nodig, want als er te weinig paling op de markt komt, vergeten de mensen het product, dan weten ze niet meer wat paling is en vragen ze er ook niet meer om. Dan valt er voor ons ook niets meer te vissen. "

Aquacultuur: Komen jullie de volgende keer weer?

Visserman: Voor ons is dit onderwerp, aalherstel, een belangrijk issue.

Dan alle drie vrijwel in koor en met onverwacht enthousiasme: "We komen weer. Natuurlijk!"

*Wat we willen is
dat maatregelen
effect hebben.*